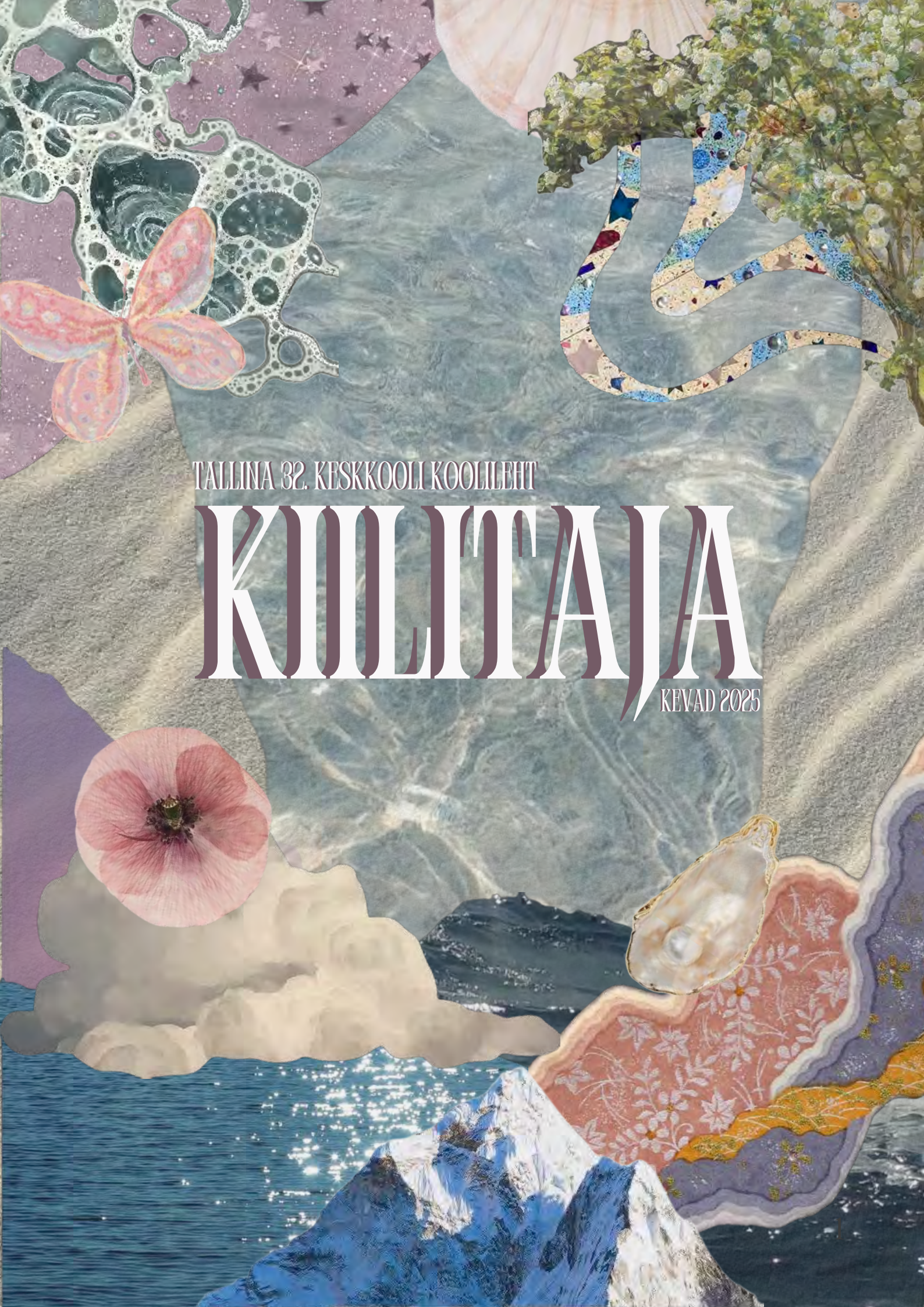

TALLINA 32. KESKKOOLI KOOLILEHT

KULTAJA

KEVAD 2025

JUHTKIRI

Hei, armas lugeja! Aitäh, et oled leidnud aja lugeda selle aasta teist ja viimast Kiilitajat.

Külmad ajad hakkavad vaikselt mööduma ning suvi on juba ukse taga. Kiilitajad on omadega suvesse jõudnud ja tahame ka teiega oma tunnet jagada. Nüüd, aga võta endale kõrvale midagi kosutavat ja vali endale mõnus koht, kus lugema hakata. Olgu selleks oma toa voodi, suuretoa diivan või korralikult laua taga. Oleme vahepeal pidanud täitsa mitu kooli sündmust ja juba ongi käes aprill. Meeleolukalt möödusid meie kooli suursündmused “Tule ja jää” Ball, Pallimängude öö, kui ka oli paar väiksemat sündmust. Meie olime neil kõigil kohal ja oleme tänaseks sulle nendest ülevaated teinud.

Meie aga selles lehes pakume teile persoonilugusid meie kõige uuematest õpetajatest, ülevaade selleaastastest õpilasfirmadest ning saadame ilusti ära ka Huvijuhi Kristel Reisko. Loomulikult on meil ka Kiilitaja klassikat – horoskoop, omalooming ja lastenurk.

Kindlasti leiad ka sina endale siit midagi põnevat lugeda :)

Lehes leiad sa ka ühe toreda auhinna mängu, seekord on sul võimalus võita meie enda kooli õpilasfirmade nänni. Mida sa selleks tegema pead? Lahenda mäng ära, tee sellest pilt ja saada pilt elisabeth.c.enno@gmail.com meilile. Ja nii lihtne see ongi!

Meie aga soovime sulle head lugemist ning nautimist!

SISUKORD

Ball ”Tule ja jää”.....	4
Õpilasfirmad.....	5
Quizz.....	8
Vilistlased.....	10
Omalooming.....	13
Uued õpetajad.....	14
Auhinnamäng.....	17
PMÖÖ 2025.....	18
Horoskoop.....	20
Õpetajate ütlused.....	21
Kultuurinurk.....	22
Kristel Reisko.....	23
Lastenurk.....	24

TOIMETUS2024/2025

PEATOIMETAJA:

ELISABETH-COURTNEY ENNO 11.D

TOIMETUS:

BIRKE MIRELL PAHAPILL 12.D

MARI-LIS LEMBER 11.D

MARIA MANDMETS 12.D

TRIINU LIS PETTAI 10.A

LOORE MARI KAASIK 10.D

MARISSA KARU 10.D

HELEN JÖEVÄLI 11.D

GREETE-GETRIIN OSOLIN 11.D

ELISABETH-COURTNEY ENNO 11.D

NORA KIVIMÄGI 11.D

KÜLJENDAJAD:

BIRKE MIRELL PAHAPILL 12.D

MARI-LIS LEMBER 11.D

TRIINU LIS PETTAI 10.A

LOORE MARI KAASIK 10.D

ELISABETH-COURTNEY ENNO 11.D

MARISSA KARU 10.D

GREETE-GETRIIN OSOLIN 11.D

MARIA MÄNDMETS 11.D

KAANEKUJUNDUS:

MARI-LIS LEMBER 11.D

KEELEKONTROLL:

KERSTIN VESSIK

TRÜKIKODA:

GOPRINT OÜ

Tule ja jää

Loore Marii Kaasik 10.D, Triinu Liis Pettai 10.A

14.veebruariil ehk sõbrapäeval toimus meie kooli üleaastane gümnaasiumi ball, mis seekord kandis nime “Tule ja jää”. Taas oli aktiivikatel aeg katta võimla seinad uhkete looridega ning tassida maja pealt kõik võimalikud toolid ja lauad saali, et veeta seal koos oma koolikaaslastega üks meeldejääv sõbrapäev. Kuigi ball ise kestis vaid ühe õhtu, oli Aktiiv selle korraldamisega alustanud juba kooliaasta alguses. Selleks, et aktiivikad ka ise oma rasket tööd nautida saaks, olid neile toeks mitmed abivalmid üheksandikud, kes andsid oma panuse balliõhtu möödumisel.

Külalisi oli seekord lausa 391 ning tantsupõrandal võis näha jalga keerutamasnii gümnaasiumiõpilasi, vilistlasi kui ka õpetajaid. Samuti ei puudu üheltki ballilt ballitiitlid. Külalised said valida sobivaid kandidaate lausa seitsmele tiitlile ning nende valik otsustus järgmiseks:

DIIVA ehk stiilseima tüdruku tiitli krabas endale otseloomulikult 10.A klassi stiiliikoon Liisbeth Laanisto. Tema kaunis kleit jäi igale ballikülastajale silma ning jääme põnevusega ootama, millega suudab ta meid järgmisel ballil üllatada.

ŠARMANTSEIM NOORMEES ehk stiilseima poisi tiitli pälvis 12.D õpilane Kevin Sõmerik. Kui paljud balli külastanud noormehed leidsid endale alles balli hommikul selga kapist juba päevi näinud ülikonna, siis Kevin seda teed kohe kindlasti ei läinud. Tema ülikonnas nähtavad punased detailid sobisid ideaalselt balli kunsti plaaniga ning eks me näe, kas ta suudab ka vilistlasena selle tiitli krabada.

SÄRTSAKAIM TANTSULÕVI oli tiitel, millele oli eriti palju võimalike kandidaate, kuid oli just üks külaline, kes jäi oma liigutustega eriti silma ning selleks oli ei keegi muu kui meie kallis direktor Maarja Merigan. Veidike uduses ning rahvast täis võimlas ei olnudki eriti arusaadav, kas tantsupõrandal keerutab professionaalne tantsija või ühe haridusasutuse juht.

BALLIKUNINGAS ehk õhtu silmajäävaim härra oli seekord 11.B klassi hurmur Kaur Põdersalu. Ta võlus kõiki ballikülalisi õhtujooksul ja sobis sinna rolli fantastiliselt.

BALLIKUNINGANNA ehk õhtu säravaima neiu tiitli sai imekaunis Kerstin Vessik. Ta säras tantsuplatsil ja teda ei nähtud kordagi sündmuse ajal mitte naeratamas.

ROMEO JA JULIA ehk õhtu armsaima paari tiitli said lummas 12.C Elisabeth Kaspar ja armas 12.C Ihan Jalukse.

SUKK JA SAABAS tiitli said lahutamatud Maret Varblas ja Merit Baranin. Nad ei lahkunud kordagi üksteise kõrvalt ja jagasid koos tantsupõrandat ja paljud usuvad, et ka mõtteid.

Pildi autor Liisi Lipso

Õpilasfirmad

Maria Mändmets 12.D, Marissa Karu 10.D, Loore Marii Kaasik 10.D

Nagu alati on ka seekord meie koolis 11.klassi õpilasi, kes on otsustanud kätt proovida ärimaailmas ning loonud oma õpilasfirma. Otsisime Kiilitajaga need noored üles ning uurisime neilt nende firma eripära, idee ja muu huvitava kohta.

MÖKO

MÖKO on meie kooli õpilasfirma,

mis toob turule eripäraseid ning maitsvaid moose. Firma eestvedajad Adele Ehasalu, Violeta Vello, Merit Heleri Mannov (53.D) ning Laura Liisa Jüriloo (53.C) on noored ettevõtjad, kelle idee alustada oma minifirmaga on viinud neid omanäolise moosibrändini. MÖKO moosiriivil leidub nii magusaid kui ka soolaseid kombinatsioone, mis sobivad igale toidulauale.

Kust tuli idee alustada oma õpilasfirmaga ning miks müüa just moose?

Õpilasfirma idee algatajaks oli Adele, mooside juurde jõudsime aga pikema ajurünnaku järel. Idee tuli spontaanselt, kui meie algne idee, milleks olid pudelihoidjad ära vajusid. Mooside peale mõtlesime, kuna see on toit ja toit läheb inimestele peale. Nendega oli võimalik palju katsetada ning erinevaid maitsekombinatsioone luua.

Mis eristab teid teistest õpilasfirmadest?

Me oleme hubase meeleoluga meeskond ning toome seda ka enda toodetes välja. Meil on huvitavate maitseelamustega tooted, mis mingil huvitaval põhjusel lähevad rahvale peale.

Milline moos meeldib klientidele hetkel kõige rohkem?

Klientide vaieldamatu lemmik on kindlasti Vaarika Mojito kuid populaarsust on kogunud ka Pädington. Lisaks on paljude lemmikuks kujunenud Sibulavõlu, mis sobib ideaalselt soolaste roogade kõrvale

POPZIP

Popzip on meie kooli 11.B klassi

õpilaste Grete Liis Tammaru, Maia Tžikanovi, Luisa Aleksejevi ja Mari-Ann Rõuki poolt loodud õpilasfirma, mis pakub uuenduslikke silikoonist purgikaasi. Kaaned kaitsevad putukate ning korgijoogi eest, olles kasulikud nii keskkonnale kui ka endi heaolule. See hoiab jooki värskena ning on korduvkasutatav. Firma eesmärk on vähendada purgijookide ületarbimist ja nende mõttetut äraviskamist.

Kuidas tuli idee?

Luisa õde Lisette tuli tema juurde oma murega.

Nimelt joob ta palju purgijooke ning autost tuppa minnes on tal käed täis ja tal pole kuhugi oma poolikut purki panna ilma, et jook välja lendaks. Lisaks tahaks ta ka vahepeal joogi kotti panna ja seda hiljem edasi nautida, kuid kahjuks pole see hetkel võimalik. Järele mõeldes taipasime, et ka meil ja paljudel meie tuttavatel on selline mure.

Mida soovitate õpilastele, kes soovivad ka õpilasfirmat alustada?

Valige hea meeskond, alustage tegemistega võimalikult varakult ja kindlasti tuleks alguses ära jagada kindlad tööülesanded.

Kellele on toode suunatud?

Inimestele, kes tarbivad purgijooke, aga tunnevad, et korraga ära juua on liiga palju ja soovivad allesjäänu pärastiseks jätta.

RePent Bags

RePent Bags on õpilasfirma, mis valmistab unikaalseid ja omanäolisi õlakotte taaskasutatud materjalidest. RePent Bags taga on Raiten Argos, Andree Vainsalu ja Karl Henri Schuster 53.A klassist. Iga õmmeldud koti näol on tegemist käsitööga ning iga toode on ainulaadne, seega ei pea sa tänaval jalutades muretsema, et märkad kedagi samasuguse aksessuaariga.

Millest valmistate oma kotte; kust hangite materjale?

Kotte valmistame kasutatud riidest, peamiselt teksadest, mida oleme kogunud nii enda sõpradelt kui ka ostnud nt Humanatest.

Kas teeksite tööprotsessile tagantjärele vaadates midagi teisiti?

Tagantjärele oleks alustanud tootmisega veidi varem, kuna prototüüp valmis meil augustis aga päris tootmine hakkas pihta alles oktoobris.

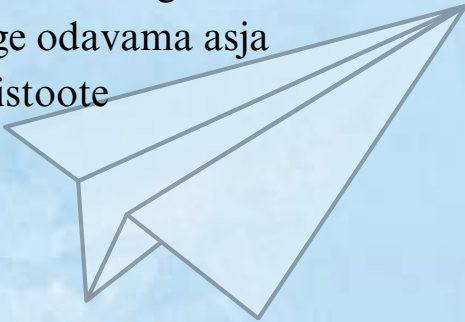
Kas kellelgi teist on ka varasem kogemus õmblemisega?

Meie tootmisjuhil on varasem kogemus õmblemisega ning meil oli olemas ka korralik õmblusmasin, mistõttu tundus meie tegevusvaldkonna valimine loogilisena.

Aitame sul välja selgitada millisesse ülikooli sobiksid just sina.

1. Puhvetis valin tavaliselt...

- a) Sushi
- b) Võtan ise söögi kaasa
- c) Koige odavama asja
- d) Uudistoote

2. Mis kell jõuad tavaliselt kooli?

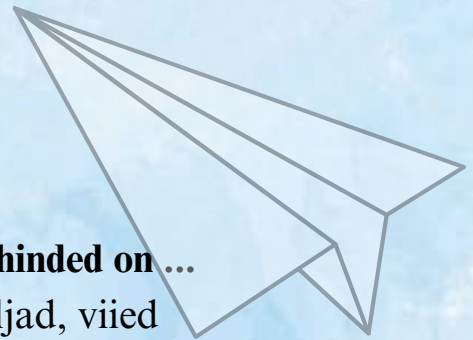
- a) 5min peale tunni algust
- b) pool tundi enne
- c) 5 min enne tundi
- d) enamasti ma ei jõua tundi

3. Millises sotsiaalmeedia platvormis veedad kõige rohkem aega?

- a) yaga
- b) reddit
- c) quizlet
- d) instagram

4. Millega tuleksid iga päev kooli?

- a) Säädan loodust ja kõnnin
- b) Hobuse kaarikuga
- c) Rattaga
- d) Oleneb tujust

5. Kui palju enda aega veedad õppides?

- a) Õpin ainult kontrolltöödeks
- b) Mulle piisab tunnis kuulamisest
- c) Kogu mu vaba aeg läheb õppimisele
- d) Oleneb kuidas universum tahab ja mind juhatab

6. Su hinded on ...

- a) neljad, viied
- b) positiivsed
- c) lõpetan medaliga
- d) oleneb ainest

Kui samastustid koige rohkem a) vastustega, siis oled loodud EKA-sse.

Kui leidsid, et sind kirjeldavad enim b) vastused, oled hea kandidaat Eesti Maaülikooli.

Kui vastasid, et oled c) vastustega nõus, viivad sind tuuled äkki just Tartu Ülikooli

Kui tundsid ennast koige sarnasemana vastusega d) oled loodud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemiasse.

Kuhu edasi?

Birke Mirell Pahapill 12.D

Kiilitaja eelmises numbris tegime tutvust vilistlastega, kes on alustanud oma ülikooliteekonda nii kodus kui võõrsil, seekord tutvustame teile aga kolme vilistlast kelle teekonnad peale gümnaasiumit on olnud üsnagi erinevad. Kuna gümnaasiumist otse ülikooli minek ei ole kindlasti ainus võimalus, siis saate seekord lugeda ka nende kohta, kes on valinud teistsuguse tee. Lisaks saate lugeda täpsemalt ka Eesti Kunstiakadeemia ja seal õppiva vilistlase kohta.

Kertu Seestrand on 50.b klassi vilistlane, kes õpib hetkel teist aastat Eesti Kunstiakadeemia moedisaini erialal

Milline oli su teekond selle erialani ja kust tuli valik asuda õppima just EKAsse?

Ma arvan, et minus tekkis huvi moedisaini vastu kuskil põhikooli lõpus kui gümnaasiumisse minnes tekkis tung kõigile tõestada kui lahe ma olen. Sealt hakkas nõnda nipetnäpet minema - tossudele maalimine, särkide lõikumine ja lähedate pykste parajaks tegemine. 11. klassis tegin oma uurimistööks moekollektsiooni ja osalesin Moepeeglil, mille ma enda suureks rõõmuks võitsin.

Edaspidi ma umbes seda rada pidi kõndisingi ja tipatapasin ennast EKAsse.

Kas EKA oli sinu ainus valik või mõtlesid ka muude ülikoolide/erialade peale? Kuidas tegid lõpliku valiku?

EKA oli ainus ülikool kuhu ma päriselt minna tahtsin. Vahetult enne katseid käisin ja tudengivarjutasin pea kõik teised ülikoolid läbi, aga tegin teadlikult katsed ainult EKAsse. Otsuse langetasin järgnevalt - mõtlesin enda jaoks välja, miks ma üldse ülikooli minna tahan, mida ma enda juures arendada soovin ja, mida ma tahan inimestele öelda kui nad baaris küsivad kus ma õpin.

Praegu on sul käsil ülikooli teine aasta, kas oled juba saanud olla osa mingitest põnevatest projektidest?

Minu eriala on võimaldanud palju erinevates lahedates projektides kaasa teha, aga ise peab uudishimulik ja ennast turundav olema ka. Ma olen Draamateatri Drag Show jaoks kostüüme teinud, mis lõppes Anne Veskiga koos laval tantsimisega. Ma olen teinud kursakatega näitust Viru Keskusesse. Ma olen käinud Ghanas lühiajaliselt õppimas ja Belgias endiseid vange ühiskonda rehabilitatsiooniga aitas. Hetkel valmivad kostüümid teatrile, kollektsioon ja muud naljakat. Moedisaini eriala on rohkemat kui õmblemine - tähtis on aru saada inimestest, kultuuridest ja tavadest ning tajuda ära seda miks ja kas üldse on vaja midagi toota.

Kuidas enne ülikooli end selleks ette valmistasid? Mida soovitaksid teistele, kes mõtlevad peale gümnaasiumit seada sammud EKA ja just disani poole?

Kõige juustusem, aga kõige ausam vastus - ole sina ise! Mida rohkemate inimestega kohtud, seda täpsemalt näeb ära, kes teeskleb keegi muu olemist. Disainis müüb enesekindlus oma isiksuses. Portfooliot koostades lisa sinna ainult neid asju, mis SIND huvitavad. Kui potentsiaalsete õppejõudude soovide järgi asju teha, siis läheb kõik untsu, kuna sa ju ei tunne neid. See kui palju sa oskad seda eriala mida sa õppima tahad minna ei loe, on muidugi hea, kui midagi juba tajud, aga peamiselt otsitakse potentsiaali üle eelnevate oskuste.

Mis teeb EKA eriliseks teiste ülikoolidega võrreldes?

EKA teeb minu jaoks eriliseks inimesed, atmosfäär ja see, et meil on lihtsalt nii palju lõbusam kui teistel. EKA teine nimi on Avatud Akadeemia, kuna sul on võimalus õppida kõike korraga ning võtta aineid osakonnas, mis sinu erialaga muidu kokku ei puutu.

Mina õpin moedisaini, aga olen ka algsel tasemel võtnud metallitööd, keraamikat ja skulptuuri.

Loore-Lotta Rahula ja Erik Eduard Laht on 50.d ja 50. b klassi vilistlased, kes teevad hetkel välismaal vabatahtlikku tööd ja avastavad maailma.

Erinevalt paljudest teistest vilistlastest olete te valinud teistsuguse teekonna. Mida te hetkel täpsemalt teete ja kuidas selleni jõudsite? Reisime Aasias - olime 4 kuud Sri Lankal ning nüüd rändame Malaisias ringi. Saime aru, et just praegu on parim aeg vaheaastaks, sest meil pole kodumaal püsivaid kohustusi. Peamiselt teeme erinevates hostelites vabatahtlikku tööd ja vahepeal seikleme omal käel. Selline plaan tekkis just sellepärast, et vabatahtlik töö tagab tasuta elamiskoha ning sellega kaasnevad teisedki boonused. Mõte pikemast reisist tuli juba eelmise aasta alguses ning nii jäigi pool aastat aega raha kogumiseks. Aiasse tulime mitmel põhjusel: soe kliima, avastamata koht ja soodsad tingimused rahakotile.

Mis on olnud siiani kõige põnevamad seigad või kogemused?

Naudime enim eksootilist loodust, seega on kõige meeldejäävamad mälestused näiteks meie kahenädalasest matkast läbi Sri Lanka mägede. Kindlasti on lemmikud hetked veel kilpkonnade, helendavate planktonite, Nemode, raide ja haidega snorgeldamine, surfamine, kohalikega kalal käigud ja Malaisia rahvuslindudega sõbrunemine. Oleme saanud ka kohalikku elu täiel rinnal tundma õppida: kuulata inimeste lugusid ja näha eri religioonide kombeid.

Aga mis on olnud kõige suuremateks takistusteks?

Esimesena meenub seik, kui olime valmis alustama oma järjekordset vabatahtlikku tööd, kuid kohale jõudes polnud märki ei hostelist ega pererahvast. Nii pidime kohe tegema uue plaani. Päeva pealt uue koha leidmine ei olnud lihtne, aga nädala pärast olime taas vabatahtliku ametis. Senikaua sisustasime aega kolmandat kohta avastades kui Worldpackers meie elamise kompenseeris.

Ühel hetkel avastasime, et Sri Lanka jääb meile pooleks aastaks liiga väikseks. Võtsime eesmärgiks minna Lõuna-Aafrikasse, kuid peale nädalate pikkust planeerimist saime aru, et nii viisa kui reisikulude tõttu me sinna ei jõua. Nii leidsimegi end mõne hetke pärast Malaisiast, mis sobis ideaalselt.

Kindlasti väärivad nimetamist ka meie haiglakülastused, millest ühe tõttu võib ka Eriku surfikarjääri lõppenuks lugeda.

Mida olete oma kogemusest õppinud? Kuidas on välismaal viibimine teid inimestena mõjutanud?

Praktilise poole pealt võtame järgmine kord kaasa poole vähem asju, sest praegu ootab meid pealinnas 15 kilone Loore suurune kott pahna, mida meil kaasas vedada pole vaja.

Tasub arvestada, et transport pole igal pool hästi toimiv ja vahel võib 100 kilomeetrine maa võtta bussiga läbimiseks 6-7 tundi.

Pole saladus, et oskame peale reisi Eestit rohkem väärtustada. Oleme kahtlemata oskusklikud reisiplaneerijad ja teame, et tihtipeale vähem on rohkem. Reisimine tundus meile enne palju keerulisem ja isegi hirmus. Tegelikuses tuleb vaid kuskilt alustada ja kõik sujub, kui julged vabalt võtta. Kõige raskem ongi langetada otsus, et nüüd lähme.

Kuidas välismaale vabatahtlikuks minna saab? Mida soovitaksite neile, kes sarnase asja peale mõtlevad?

Meie jõudsime vabatahtlikeks Worldpackersi platvormi kaudu, mis sarnaneb Workawayle. Tuleb küll tasuda liikmemaks, kuid selle eest avanevad tuhanded võimalused üle maailma. Platvormid annavad kindlustunde, et sa ei jää kriisiolukorras peavarjuta ning samas ei pea neile selle eest kolme tilka verd andma. Ülimalt lihtne on leida uut kohta, suhelda tööandjaga ja parim osa on see, et projektid kestavad täpselt nii kaua, kui seda soovid. Mõni koht ootab sind paariks nädalaks, teine pakub paari kuu jagu koostööd. Lisaks ööbimisele saab enamus kohtades ka süüa ja olemas on näiteks rattad, surfilauad või köök. Oleme ka kasutanud suuri sooduspakkumisi või planeeritud ühistegevusi teiste vabatahtlikega.

Kui tahad minna vabatahtlikuks, soovitame uurida eri platvorme ja teha selgeks, kuhu piirkonda reisida tahad, siis on lihtne valikut langetada. Hea on alustada koha otsimist kuu või kaks ette, et jääks aega planeerimiseks, ootamatusteks ja meele ettevalmistamiseks. Kui tahad võimalikult sujuvat liiklemist, mine seljakotiga - usu meid, sul on piisavalt asju!

Üldiselt tasub olla julge ja pealehakkaja. Muidu poleks me pooli asju kogenud, mis tänaseks teinud oleme. Küsija suu pihta ei lööda! Samas tasub ka elu usaldada ja kui midagi ikka ei toimi, siis tea, et suure tõenäosusega toimib järgmine asi 10 korda paremini.

Omalooming

Loore Marii Kaasik 10.D

Viktoria Grünberg 10.D

Koosolemine on sama nagu õuna ja tema südamiku söömine. Sa, kas sööd õuna vilja ära ilma südameta, lastes sattuda sel prügikasti. Või sööd kogu õuna maised jäänused. Teid eraldatakse jõuliste hammustustega igaveseks kuni mõlemad PEAVAD minema oma teed. Paremal juhul lõhutakse ainult hetkeks ja saab minna ikka koos edasi. Saatusel on palju võimu, tema otsustab elu kulgu.

Marion Kaldoja 12.A

Marion Kaldoja 12.A

Uued õpetajad

Birke Mirell Pahapill 12.D, Nora Kivimägi 11.D ja Helen Jõeväli 11.D

Viimasel ajal on oma tee 32. Keskkooli leidnud mitmed uued õpetajad. Sellest kuidas nad just meie kooli jõudsid, millega nad kooliväliselt tegelevad ja paljust muust põnevast saate kohe ka lähemalt lugeda.

Tutvustage end veidi.

Õpetaja olen esimest aastat, esimesel septembril astusin täiesti esimest korda klassi ette ja põhimõtteliselt oli selline tunne, et mind on visatud külma vette ja vaatame kas oskan ujuda. Aga tundub, et seni on päris hästi läinud. Õpetaja ameti peale olin juba päris mitu aastat mõelnud, et võiks selles kätt proovida, aga see lüke tuli eelmine aasta kui käisin eelmisel aastal ajateenistuses ja õppisin seal rühmaülemaks ja taipasin, et sealt õpitud oskused võiksid ka õpetajarollis kasuks tulla.

Töö kõrvalt käin veel ülikoolis nii et mõnedel päevadel on vaba aega üsnagi vähe ja lisaks käin kaks korda nädalas ka rahvatantsus. Nädala sees teisteks hobideks küll eriti aega ei jää, aga selle jaoks ongi nädalavahetus.

Olavi Jäämees

Kuidas sattusite just 32. keskkooli?

Mul on mitu sõbrannat, kes on ise siin koolis käinud ja saatsid mulle edasi lingi ja soovitasid, et võiksin just siia kandideerida. Pidavat olema väga tore kool ja siis ma kandideeringi.

Millised ootused olid teil 32. keskkooli tulles? Millised on siiani muljed?

Ootusi otseselt ei olnud, sest varem polnud ma sellisele kohale kandideerinud nii et ei osanud midagi oodata. Aga siiani olen vägagi rahul. Võrreldes minu gümnaasiumiga ollakse siin palju aktiivsemad, et vahest kui õhtul kell kuus-seitse kooli tulla, siis õpilased ikka veel rügavad ringi. Minu koolis oleks sellist asja vaadatud pigem sellise kahtlase pilguga, aga selles mõttes mulle just siin meeldib.

Mis on siiani olnud eredaim seik või kõige põnevam asi mis on juhtunud 32. keskkoolis?

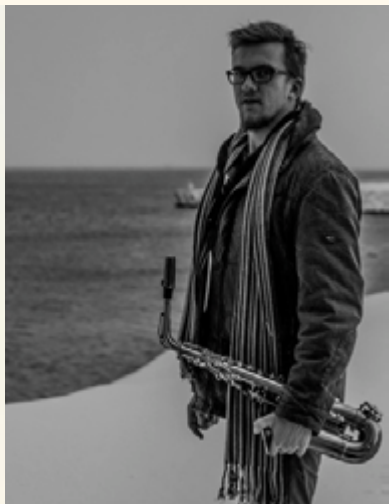
Praegu niimoodi kohe pähe ei tulegi, aga ma usun, et kui sama küsimust aasta lõpus küsida, siis kindlasti oleks juba mingeid huvitavaid ja naljakaid lugusid.

Milline loom oleksite ja miks?

See on hea küsimus, ma arvan, et siin on mitu vastust. Kui ma oleksin maismaaloom, siis ma oleksin tõenäoliselt hunt, sest nad on sellised sotsiaalsed karjaloomad ja head keskkonnaga kohanejad. Aga kui ma oleksin veeloom, siis ma oleksin kaheksajalg, sest noh kaheksa jalga, ainus negatiivne külg on see, et eluiga on ainult 3 aastat.

Gert-Ott Kuldpärg

Tutvustage end veidi.

Olen viiendat aastat koolis muusikaõpetaja, varasemalt töötanud saksofoni- ja flöödiõpetajana Eestis ja Islandil. Mõlemat kokku umbes veidi üle 10 aasta.

Muusikaõpetajani jõudsin selle kaudu, et kodukandis Türil oli ühele muusikaõpetajale õppeaasta keskel ajutist asendajat vaja leida ja võtsin väljakutse vastu. Esimesest raksust 1.-9. klass, nõudis algul kohanemist, ent hakkasin sellel ametil üsna kiirelt end hästi tundma ja kui olin õppeaasta lõpetanud, jäi hea tunne sisse, et miks mitte kunagi uuesti. Pärast vaheaastat Inglismaal elades tulin kodumaale tagasi ja alustasin sealt oma viiendat aastat kestvat teekonda.

Pilliõpetajaks saamine oli rohkem asjade loomulik kulg, olin saksofoni erialal ennist õppinud 14 aastat.

Vaba aja huvide sisse läheb korvpall (NBA mängude staažikas järelevaataja), suvel olen ka ise tihemini platsil. Selle kõrvale vajan loomingulist väljundit, mis ühtlasi iseendale väljakutset tekitaks. Selleks on komponeerimine kas enda pillile või mõnele muule koosseisule, samuti seadete tegemine. Oleks aega rohkem, tegeleks ka puupuhkpillide parandamise ja restaureerimisega, mida Inglismaal õpitud sai, aga praegune amet nõuab rohkem keskendumist ja enese arendamist.

Kuidas sattusite just 32. keskkooli?

Sattusin tänu Laulupeole. Käisin Estonias selle aasta Laulupidude lugusid kuulamas ja salvestamas, kus trehvasin kokku endise kursusekaaslase Aleksandruga. Leidsime aega arutada tulevikuplaanidest, olime mõlemad samal teelahkmel, kus tundsim et vaja uues suunas samm teha. Ta mainis, et käis uut töökohta otsimas ja et 32. Keskkool pidi selline lahe kool olema. Ta oli ennast küll juba teisele koolile ära lubanud, aga viis mind ja Maarjat omavahel kokku ja nii see juhtuski.

Millised ootused olid teil 32. keskkooli tulles? Millised on siiani muljed?

Kui mulle mainiti, millised suunad selle kooli gümnaasiumiastmes on, oli sisetunne et võin sealt endale omaseid inimesi leida ja ma enda ootuste asemel saan ehk kooli ootustele vastu tulla.

Muljed on endiselt ülevad. Nüüd nähes, kui eriilmelisi isiksusi sellest koolist leida võib, kui unikaalseid ja mitmekülgseid võimalusi see kool noortele pakub ja kuidas see kõik nii hästi töötab, hämmastav. Lisaks õpilastele on mul eriline rõõm olnud selliste kolleegidega tutvuda, kes on mind kiiresti omaks võtnud, kes pakatavad noorusest, huumorist ja lahedatest ideedest. Seda ma olen otsinud ja selle ma leidsin, mul on vedanud.

Mis on siiani olnud eredaim seik või kõige põnevam asi mis on juhtunud 32. keskkoolis?

Ilmselt see, et ma Playboxil õpetajate numbris kaasa tegin. Olin juba suvel eelmiste aastate esitusi mitu korda läbi vaadanud ja sõpradele jaganud, aga poleks kunagi arvanud, et ma ise tantsu õppimisest nii hasarti satun (Aitäh, Helena!). Seda üritust oma silmaga näha, oma kehaga kogeda ja milline ettevalmistus kõigi poolt,- üks eredamaid kogemusi üle aastate.

Milline muusikainstrument te oleksite ja miks?

Torupill. Kergelt arhailine, vana hingega, aga teisalt veidi nahaalne, sest et tal puudub dünaamiline ulatus. Sealt tuleb heli kas täie lauluga või mitte midagi, tunnen et samastun selles osas oma olemuse ja suhtumisega. Ja kui sealt laul tuleb, siis on seda võimatu mitte kuulata, näiteks nagu minu neljandikke, kelle Karulaane Jenkat neljandalt esimesele korrusele on kosta. Samuti on torupill puhas käsitöö, mis läheb minu loomingulise poolega kokku.

Tutvustage end veidi.

Olen õpetaja juba kümnendat aastat. Juba põhikooli lõpus sain aru, et tahan saada õpetajaks ja kuna minu enda geograafia õpetaja oli nii inspireeriv, siis see pani ka mind tahtma seda ainet rohkem õppida ja oma teadmisi teistele edasi anda.

Aga vaba aega tegelikult jääb küll, kuigi hetkel olen ka gümnaasiumiõpetaja, siis ettevalmistust on küll üsna palju, aga muidu õpetamise kõrvalt tegelen juba enda kooliajast saati võrkpalliga, käime naiskonnaga kaks korda nädalas trennides ja mängime rahvaliiga kõige tugevamal tasemel. Ja lisaks laulan ka TTÜ naiskooris. Soovitan teilgi koori minna, kui te juba ei käi!

Kuidas sattusite just 32. keskkooli?

Kui ma veel Keila Koolis töötasin, siis tulin oma kursaõe Merit Baranini kaudu siia appi ühte kaheksandat klassi, kellel oma õpetajaga natukene suusad risti läksid, õpetama. See oli juba aastal 2019, vahepeal töötasin ka Laagris, aga seal mulle nii väga ei meeldinud ja hakkasingi uut kohta otsima. Ja kuna mul oli juba ennist väike kokkupuude selle kooliga olnud, olin sellest palju head kuulnud ja elan siin ka lähedal, siis kõik osutas just

Kristiin Anton

Millised ootused olid teil 32. keskkooli tulles? Millised on siiani muljed?

Praegu on mul siin teine aasta ja ma vist ei olegi nii rahul olnud ühegi muutusega kui praegu. Hetkel õpetan juba neljandas koolis, kogemust on juba päris palju on ja olen erinevates koolides seda kooli vibe tunnetanud ning siin on kindlasti väga meeldiv õhkkond. Ma tunnen ka õpilastes seda rõõmu, et nad siin koolis saavad käia ja samuti ka kolleegide puhul. Ollakse uhked selle üle, et siin käia saab ja hästi ühtsed ning seda ma mujal varem niimoodi tunnetanud ei ole.

Geograafia õpetajana teate kindlasti palju maailma erinevatest paikadest ja riikidest. Milline paik on teie enda lemmik, kus olete juba käinud või kuhu tahaksite minna ja miks?

Antarktikas ma küll veel käinud ei ole, aga sinna tahaksin kindlasti minna. Üldse olen ma pigem vähe reisinud, näiteks ei ole ma käinud kordagi Aasias. Pigem olen palju reisinud Euroopas ja Eestis. Kindlasti soovitaksin minna Lätti, see on selline alahinnatud koht mis on väga väga ilus, aga ka Horvaatia on üks minu ägedamaid reisikogemusi.

Brent Pere

Tutvustage end veidi.

Olen õpetaja ametis olnud vaid mõned kuud ning minu “kuulsusriikas” karjäär algas eelmise aasta septembris. Selleni jõudmine oli imelihtne – minuga võttis ühendust direktor Maarja Merigan ning pakkus mulle võimalust õpetama tulla. Kuna ma olen loomult inimene, kellele meeldib uusi asju katsetada, siis nii sai see otsus ka vastu võetud.

Õpetamine on tegelikult minu kõikidest tegemistest üks väikseima koormusega töid, sest kuigi käin ka teistes koolides aeg-ajalt meediast rääkimas, siis põhitööd teen jätkuvalt ajakirjanikuna. Seega kirjutan, juhin saateid ning osalen erinevates projektides, mis kuidagi meediaga seotud on. Kui tõesti puhtalt hobisid võtta, siis vaimse tervise ja füüsilise hoidmiseks teen usinalt sporti ning lisaks mängin aeg-ajalt rahvale muusikat.

Kuidas sattusite just 32. keskkooli?

Nagu juba eelnevalt mainisin, siis siinkohal saab süüdistada vaid 32. keskkooli direktorit Maarja Merigani ning õppejuhti Kerstin Vessikut, kes mind koos ära moosisid.

Millised ootused olid teil 32. keskkooli tulles? Millised on siiani muljed?

Ega mul erilisi ootusi ei olnud, sest see oli igas mõttes hüpe tundmatusse vette. Minu varasem kogemus oli seotud vaid ühekordsete loengutega ülikoolis, nii et pikaajaline ja struktureeritud õpetamiskogemus puudus. Arvestades kogemusetust ning “isemoodi” õpetamist ütleksin, et muljed on üllatavalt positiivsed. Minu vahvad õpilased on selle isemoodi õppe hästi vastu võtnud ning ma vaid loodan, et see ka päriselt sobib neile. Mina igatahes naudin nendega suhtlemist väga ning mul on rõõm, et just sellised õpilased mu klassi sattusid.

Mis on siiani olnud eredaim seik või kõige põnevam asi mis on juhtunud 32. keskkoolis?

Minu enda jaoks on ühtepidi üllatav, kuid samas täiesti loogiline see, et aastatega pole 32. keskkooli vaim kuidagi muutunud. Käisin ka ise siin kunagi gümnaasiumis ning mul on tunne, nagu aeg seisaks ja kõik oleks justkui vanaviisi. Kool elab ja hingab täpselt samas rütmis ning on jätkuvalt minu subjektiivsel arvamusel kõige sõbralikum ja inimest väärtustavam kool Eestis. Muidugi teevad minu jaoks koolis veedetud aja eredaks ka õpilased, kes vähemalt mulle tunduvad ajakirjandusest huvituvat.

Mis on su enda lemmik uudis või artikkel mille oled kirjutanud ja miks?

Kuna ma tegelen ajakirjandusega igapäevaselt ning sümpaatseid lugusid on palju, siis see on sama keeruline kui koeralt tema lemmikkutsika kohta küsida. Kõik nad on mulle kuidagi armsad ning mulle endale on kõige olulisem, et pidevalt tekiks värsked ideid ning võimalusi end uutmoodi proovile panna.

AUHINNAMÄNG -SÖNARÄGASTIK

14. märtsil tähistasime Eestis emakeelepäeva. Selle numbri auhinnamänguks ongi sõnarägastik, kust pead leidma 17 erilist ja vahvat eesti keelset sõna. Kui oled sõnad üles leidnud ja välja kirjutanud, siis saada saada pilt koos enda nimega. elisabeth.c.enno@gmail.com meilile. Ja nii lihtne see ongi! Kõikide saatjate vahel loosime välja põnevaid auhindu. (PS! Sõnad ei asetse diagonaalidel).

K O O D D N I B U O R Z R Ä Ä Ä Ä J U X
Z Ä K K O N L L U R Ö S S U J U B U K A
G O L P Q V F R Ö Z D L A R J S Ö I A J
J N I Z S T D Z U E U I X I W A P S E U
B X T Õ H L P F V W E U Ä O R R G I L P
O Ä A H A Q H O P K Õ W N Õ P Õ A H K E
T W J S Q U N I I R T A P E L Õ J Ä I S
A F L F U A C A T M Ö M H A R V I R R U
S O A T R U V G O E X N Õ X V T R Y J S
E F N Ä S J U X H S Q R G Õ P N U W A U
D Õ U C J O Ä Y U D N O E N D O U C K U
L E Z W K J E M V Ä K H P W K K U J K N
H Ä Ö Ö T Ö Ö Y A J D E I T Z Y U L V A
N P S A J H M K B J I P F C B Ö K A Õ M
Y I F L A D I B O Y Z E W Z J Y Z Õ X U
C K K K C G Y U H O Z S P K Õ Y J K C D
W V Õ I K B U J U U Õ U I F P P B M Õ I
Y W Ä P N B F N Z G J A S H B E B T B J
G Ö B Ä U G U D M P P Ä N E H O R F Õ A
E U R K V X G Q B Ä Õ X V C G Z O A Z G

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

7.....

8.....

9.....

10.....

11.....

12.....

13.....

14.....

15.....

16.....

17.....

PMÖÖ

2025

MARI-LIIS LEMBER JA GREETE-GETRIIN OSOLIN 11.D

7. ja 8. veebruari hilisõhtutel võisid Mustamäe elanikud kuulda seletamatult valjusid rõõmuhüüdeid ja lärmakate kaasaelajate karjumist. Vastust küsimusele, kust selline kisa tulla võiks ei pidanud kaua otsima, sest Tallinna 32. Keskkoolis oli taaskord kokku kogunenud, et pidada maha aasta üks tulisemaid spordisündmuseid.

Nimelt said reede õhtul põhikooli 6.-9. klasside õpilased võimaluse võtta mõõtu nii teatevõistlustes, saalihokis, hotspots kui ka pallilahingus. 6.-7. klasside arvestuses võttis saalihoki tasavägistes lahingutes oma 7.C/D klass. 8.-9. klasside saalihoki lahingus võitis finaali 9.A. Pallilahingus võitis nooremate arvestuses taaskord 7.C/D klass. 6.-7. klasside üldarvestuses said esikoha puhul võidurõõmu tunda 7.C/D klassi sportlased, kes erinevate alavõitudega oma võtsid. Teise koha tiitliga said koju minna 6.A võistkonna liikmed ning kolmanda koha puhul riputati medalid kaela 7.B klassile. Põhikooli vanemate õpilaste arvestuses võttis võidu 9.A klass, teise koha napsas endale 8.A ja kolmanda koha üle said rõõmu tunda 9.B klassi võistkonna liikmed.

Laupäeval läks olukord kooli spordisaalis veel tulisemaks, sest omavahel hakkasid mõõtu võtma gümnaasiumi klasside võistkonnad. Õhtut alustati teatevõistlustega, kus suurte kiiruste juures tuli teha korralikke pingutusi, et põrandal maandumisest hoiduda. Edasi alustati klassidevahelist mõõduvõttu saalihokis. Pärast mitmeid pingelisi ja penaltiseeriateni peetud lahinguid väljusid finaalmängust võitjatena 12.B klassi sportlased. Hotspots võis näha viskeid, mida saaks võrrelda nii LeBron Jamesi, Jayson Tatumi kui ka Stephen Churryga. Kõige täpsemat viskekätt näitasid 11.D klassi korvpallurid. Ka võrkpallis ei antud üksteisele armu ning mängud möödusid äärmiselt tasavägiselt. Kõige tugevamad servid ja täpsemad pallid olid taaskord 12.B klassil. Üldarvestuses võttiski võidu just 12.B klass. Auväärsele teisele kohale võitles end 11.B klassi võistkond ning kolmanda kohaga läks koju 12.A.

Kui parasjagu mängude vahel pausid olid, sai end kostitada Spordivaimu kohvikus Komeet. Lisaks sellele toimusid showmängud õpetajate ja vilistlaste vahel.

MOEPOLITSEI

Veebruari teisel poolel muutus Tallinna 32. Keskkooli koolimaja kosmiliseks paradiisis. Seda mitte niisama vaid toimus traditsiooniline Pallimängude öö festival. Ligi 500 osalejat leidsid kahel ööl tee koolimajja ning maha peeti kümneid, kui mitte sadu tuliseid mängu. Alustades teatejooksudes lõpetades äärmiselt pingelise võrkpalli turniiriga. Kui vaadata mööda festivali peamisest ülesandest, nautida koolikaaslaste seltskonda, teha koos sporti või ehk isegi koju viia mõni auhinna kotike oli osalejatel veel üks väga oluline ülesanne: OLLA STIILNE. Seda muidugi teemakohaselt. Antud rubriigis avame natuke tänapäeva noorte festivalimoodi ning analüüsime klasside kostüümi valikuid. Siin see on...

1) 9.A

Sportivaim jagas nii põhikooli, kui gümnaasiumi vanuseastmes välja kõige stiilsema klassi auhinna. Põhikooli vanuseastmes pälvis antud auhinna just 9.a klass. Kogu klass oli pugenud valgetesse skafandritesse, seda ilmselt praktilistel põhjustel. Kosmilise atmosfääri eest peab end kuidagi ju kaitsma, kes teab, mida kõike seal leiduda ei või. Aga 9.a klass viis kaitserõivastuse täiesti teisele tasemele. Kostüüm oli kaetud erivärviliste neon-kritseldustega. Kindlasti oli neil ka mõni sügavam kosmiline tähendus, ent meie Kiilitaja toimetuse neid dešifreerida ei suutnud. Igatahes auhinda väärt ning järgmine aasta peavad nad mõõtu võtma juba gümnaasiumi vanuseastmes. Vaadates, millised nägid välja selleaastase gümnaasiumi PMÖÖ festivali kõige stiilsemad isikud, tuleb võistlus tuline!

Foto: Stella Elbrecht

3) SIGMA JA ALPHA

Suure tänu, sõna otseses mõttes, valgustuse eest põhikooli õhtujuhtidele Sigmale ja Alphale. Nende valged ürbid ja ümber keha mässitud valgusketid viisid meid kosmosetaduse algusaegadesse.

Foto: Stella Elbrecht

2) 11.B

Gümnaasiumi kõige stiilsema klassi auhinna pälvis 11.b klass, kes löid oma kostüümidega iga vastutuli ja absoluutselt ja totaalselt pahviks. Nimelt oli nende nahk asendunud rohelise ning kohati läikiva kangaga. Algselt võis tunduda, et osaliste sekka on suisa kamp tulnukaid ära eksinud. Küll aga "tulnukatele" lähenedes oli mõista, et tegu on siiski meie endi koolikaaslastega. Hinnates olukorra absurdust minu kirjelduste kohaselt julgen väita, et keegi ei arvanud asja sellega piirduvat. Vana moe-tõde on, et rohelist komplimenteerib enim just üks värv – roosa. Aplodeerides kostümeerija tööd, kuulutan uhkusega, et ka see detail oli moekroonikatest üles leitud ning käiku lastud. Roheliste kombensioonide peal ilutses heleroosa puhvis tuutu. Just nagu väikeste baleriinide unistustest välja hüpanud. Tulnukas-baleriini täisvarustusest oli puudu vaid üks pisike detail, varvaskingad. Selle komponendi olematuse anname kostümeerijale andeks, ning eks see serveerinud ka praktilist eesmärki. Varvaskingade naise kandmist või võrkpalli harrastada oleks tunduvalt keerulisem, kui jooksutossudes.

Foto: Mikk Kalamees

**HOIDKEM ÜKSTEIST JA
HOIDKEM MOODI!
TEIE MOEPOLITSEI :) XOXO**

Horoskoop

Milline puhkus on just sinu jaoks?

Marissa Karu 10.D

Kaljukits (22. Detsember - 19. Jaanuar)

Kaljukits, oo kaljukits! Sina võid lähitulevikus kindlasti ette võtta ühe palava rannapuhkuse Egiptusesse. Kokteil käes, päike kõrvetab ja muud mure pole peale selle, et mis õhtul selga panna. Oled loomult üks paras chillaja, ning sulle sobib reis, kus saad ennast nii vaimselt kui füüsiliselt tasakaalustada.

Veevalaja (20. Jaanuar - 18. Veebruar)

Kui sa oled veevalaja, siis sinu tulevikku on sattumas kohe kindlasti mõni mugav ja lõõgastav spaareis. Šveitsis või Türgi termides logelemine on imeline viis, kuidas pingest vabaneda ja leida sisemine rahu. Võta oma parimad sõbrad kaasa ja ütle yolo!

Kalad (19. Veebruar - 20. Märts)

Kaladele sobib kindlasti mõni koht, kus saab end vaimselt arendada. Hommikul väike meditatsioon, lõunal mõtestatud kõnd ning õhtul ilmselt mõni ohverdusrituaal. Tõenäoliselt on sind näha mõnes Tai eneseotsingu templis, kus leiad sügavama ühenduse iseendaga.

Jäär (21. Märts - 19. Aprill)

Jääradele on kõige sobilikum üks seikluslik mägitask (kas siis Alpides või väiksema kopsumahuga jäärade puhul, Munamägi). Enda proovilepanek on hea viis, kuidas lõõgastuda. Kaunid vaated ja hea seltskond lisab asjale nii palju rohkem juurde, nii et haara võimalusest kinni!

Sõnn (20. Aprill - 20. Mai)

Sõnnidele on ainult loomulik, kui reis toimuks kas Balil või mõnel Portugali rannikul surfates. Aktiivsus, mis teie sees pulbitseb justkui hõiskab merelainete poole. Päikeseloojangud, värsked puuviljad ja silma köitvad vaated annavad teie elule sädet, mis viimasel ajal puudu on jäänud.

Kaksikud (21. Mai - 21. Juuni)

Kaksikute adrenaliini- ja seiklushimulisusele on sobiv just esktreemsuspordireis. Bendžihüpped Vietnaxis, langevarjuhüpe Venezuelas, haikaladega ujumine Miamis - see on täpselt see, mis teil aastast puudu ning Ryanairis natuke *scrollides* leiate kindlasti midagi sobivat.

Vähk (22. Juuni - 22. Juuli)

Vähk - kultuuri lõpuboss isiklikult! Sina oled ilmselgelt loodud mõnda linna, kus muuseumitest ja vingetest kogemustest väheks ei jää. Linnad nagu Berliin või Praha lausa kutsuvad su nime, seega ära uimerda ja osta ära need lennupiletid, mida pikemat aega silmitsenud oled.

Lõvi (23. Juuni - 22. August)

Lõvide ideaalne puhkusreis oleks tähtede targal sõnal looduses. Mõni skandinaavia raba, Šveitsi matk või hoopis kaugemal Aafrika savannides ekskursioon. Koht peaks olema selline, kus nad saaksid olla heade sõpradega ümbritsetud ning täielikult vabad.

Neitsi (23. August - 22. September)

Neitsite tahe avastada ja õppida viib neid reisile, kus hariduse tagaajamine ja tahe näha ning kuulda on prioriteet. Õpikojad Belgias, kokanduskursused Itaalias või Prantsusmaal - just need on neitsi loomule omased. Võta skyscanner lahti ja tähed suunavad teid sobivasse kohta.

Kaalud (23. September - 23. Oktoober)

Kaalude pühendumus sõpruse ja romantsi vastu on märkimisväärne, seega reis Maldiividele või Küprosele on vältimatu. Luksuslik puhkus ning vaikus, kus toateenindus ja roosilistes aroomidest massaažid kunagi alt ei vea, võib pakkuda just seda kogemust, mis Kaalud ihkavad.

Skorpion (24. Oktoober - 22. November)

Skorpionid - need diivad ei vääri midagi vähemat kui glamuurset linnareisi New Yorki, Dubaisse või lausa Las Vegasesse. Kuna Skorpionid elavad elu suurejooneliselt ja uhkelt, pakuvad sellised sihtkohad neile kõige sobivama reisi.

Ambur (23. November - 21. Detsember)

Amburite sisemine peoloom viib neid tõenäoliselt mõnda kirevasse linna. Barcelona, Ibiza, London - unetunde saab küll vähe olema, kuid tagasitulles on peale tumedate silmaaluste ka unustamatud mälestused. Amburite avatus viib neid kaugele.

Õpetajate ütlused

« Kuidas on plastik eesti keeles, kile vä? » **Meeli Kasemets**

“Ei tea, mis sulle sünnipäevaks peaks kinkima. Vibraatori?” - **Maarja Merigan**

« Vaadake, mehed on põrsad, aga kahjuks naised armastavad loomi » - **Ülle Aviste**

« Je suis sigma » - **Katrin Linnap**

« Vorsti söömine ei aita Eesti riiki! » - **Riho Krosenkranus**

« Sigma aura on laes » - **Gert-Ott Kuldpärg**

KULTUURINURK

Maria Mändmets 12.D

"Leelo: Ükskord me naerame niikuinii"

Märtsikuus jõuab kinolinadele Leelo Tunglast portreedokumentaal "Leelo: Ükskord me naerame niikuinii". Film annab sügavama arusaama kirjanikust, kelle sulest on sündinud sadu lugusid nii noortele kui ka vanadele eestlastele. Linasteose režissöör on Marta Pulk, tootja Stellar Film. Idee just Tunglast filmi teha, sai ta režissöör Moonika Siimetsalt. Marta Pulk kommenteeris valikut Eesti Naisele:

„Üks põhjus veel, miks mulle see kõik tähtis tundus – ma tajusin esialgu, et me oleme üsna vastandlikud tegelased – Leelo oskab olla lõputult optimistlik, samas kui ma ise olen minevikus olnud üsna morbiidne kuju. Seega hindan väga selliseid inimesi, kes oskavad raskuste kiuste kusagilt naeru üles leida!“.

EKKM on talvepuhkuselt tagasi

Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseum ehk EKKM on isetekkeline kaasaegsele kunstile pühendunud asutus, mis ei ole aastaringselt avatud, vaid toimib hooajalise avaliku näitusemajana varakevadest varatalveni – üldjuhul märtsi lõpust või aprilli algusest detsembri keskpaigani. Muuseumi 19. hooaeg stardib juba varsti: alates 4. aprillist hakkavad avanema seitsme kuraatori koosloomelise projekti „Riimitud ruumid“ näitused. Igal nädalal vahetub muuseumimaja ühel korrusel ühe kuraatori näitus, moodustades nii rütmistatud ja muutliku terviku. Näitus katsetab kureerimisega kui poeetilise, performatiivse ja kollektiivse praktikaga. Lisaks saadab iganädalasi avamisi sündmusterohke programm, kuhu oodatakse rõõmuga huvilisi.

“Totalitaarne romaan”

Kõigil kirjandus- ja teatrihuvilistel tasuks külastada Draamateatrit, kus etendub hetkel lavastus “Totalitaarne romaan”. Lavastaja Hendrik Toompere toob teatrilavale NSV Liidu totalitarismi ja tänapäevaseid Kesk-Aasia diktatuure kõrvutava intrigeeriva loo. Marius Ivaškevičiuse uue näidend aluseks on tema vestlus

tänapäeva tadžiki lavastajaga, Meistriga, kelle lavastus „Mankurt“ keelati 2022. aastal ära vahetult enne esietendust ja üks näitleja saadeti kümneks aastaks vangi. See äratav leedulasest autori mälus assotsiatsioone oma lapsepõlvest Nõukogude võimu all ning viib ta uurima Stalini aega ja uute postsovetlike režiimide julmust ja absurdsust. Meistri ja Autori vestlusega põimub Mihhail Bulgakovi saatus, seike Bulgakovi romaanist „Meister ja Margarita“ ning paljude võimu haardesse jäänud kunstnike traagika.

AITÄH, KRISTEL!

ELISABETH-COURTNEY ENNNO JA HELEN JÕEVÄLI 11.D

Huvijuht Kristel Reisko on hulgaliselt panustanud meie kooli arenemisse, luues Aktiivi ning leides võimalusi suursündmuste korraldamiseks. Nüüd aga on Kristelil aeg võtta ette väike puhkus ning juba varsti kohtume värskel ilmakodanikuga. Kiilitaja toimetuse soovib palju õnne ja rõõmu algavaks eluetapiks. Enne lahkumist küsisime Kristelilt veel paar küsimust:

Mis emotsioonidega lahkud 32kk?

Nagu läheksin suve vaheajale, et ei ole kurb-sunnitud lahkumine. Ma olen kogu aeg mõelnud, et see paus võib tulla. Ma kujutan ette, et kui lähen kunagi pensionile või ongi selline sunnitud lahkumine, siis emotsioonid ongi teised. Ma olen seda järgmist elu etappi oodanud ja ma tunnen, et ma peangi nüüd pühenduma rohkem koduelule. Ma olen nii palju oma elus saavutanud, et ma ei kahetse midagi, mis oleks tegemata jäänud. Ühtepidi ma lähengi sellise rahuga ära ja ma ootan seda järgmist elu etappi.

Kuidas tutvustaksid 32. Keskkooli võõrale inimesele?

Aktiivis on ka mul kirjutatud üks vandeosa “Sõnadega seletamatu sekt”. Ma arvan, et see võibolla kirjeldab minu jaoks seda õhkkonda, mida inimesed kes pole siin elanud ei tunne. Tavaliselt kui inimesed tulevad meie majja, siis nad ütlevad, et siin on soe olemine. Külastades saavad nad selle sooja ja võibolla isegi koduse tunde kätte. Kui sa oled siin õppinud või töötanud, siis sulle jääb sõnadest väheks. 32-s on mingi fenomen, mida on nii raske kirjeldada.

Lastenurk

Värvi pildid

